

Sygn. akt I C 255/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Janusz Supiński

Protokolant: Katarzyna Kucharska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19.01.2023 r.

sprawy z powództwa (...) Sp. Z o.o. w B.

przeciwko Towarzystwo (...) SA w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) SA w W. na rzecz powódki (...) Sp. Z o.o. w B. kwotę 258,63 (dwieście pięćdziesiąt osiem 63/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15.07.2020r. do dnia zapłaty.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

III. Zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2.116,83 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 255/22

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 3.513,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15.07.2020 r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podał, że w dniu 22.08.2019 r. powstała szkoda komunikacyjna, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...), nr rej. (...), należący do poszkodowanego (...) Oddziału (...) z siedzibą w G., sprawca wypadku miał zaś zawartą polisę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych ze stroną pozwaną. Pozwany w trakcie postępowania likwidacyjnego przyznał i wypłacił na rzecz powoda jako nabywcy tejże wierzytelności odszkodowanie w łącznej kwocie 101.723,98 zł. Zdaniem powoda weryfikacja stawki zastosowanej przez warsztat naprawczy z kwoty 171 zł do kwoty 150 zł była niezasadna, co doprowadziło do zaniżenia należnego powodowi odszkodowania.

Pozwany **Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W.** przyznał udzielenie pokrycia ubezpieczeniowego sprawcy szkody w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Wskazał jednak, że powództwo winno podlegać oddaleniu, albowiem stawki zakładu naprawczego za roboczogodzinę wykonywania prac blacharsko-lakierniczych odpowiadają stawkom obowiązującym na lokalnym rynku, tj. na poziomie 150,00 zł netto. W ocenie pozwanego stawka zastosowana przez powódkę w przedmiotowej szkodzi jest stawką zawyżoną.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 22.08.2019 r. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w którym uszkodzeniu uległ samochód marki V (...), nr rej. (...) należący do poszkodowanego 24 (...) Oddziału (...). Sprawca kolizji posiadał umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartą w pozwanym towarzystwie.

/dowód: okoliczności bezsporne/

Umową cesji wierzytelności z dnia 7.02.2022 r. poszkodowany scedował na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. wierzytelność przysługującą mu z tytułu naprawienia szkody majątkowej, tj. odszkodowania z polisy oc sprawcy.

/dowód: umowa cesji wierzytelności – k. 19/

W toku postępowania likwidacyjnego przeprowadzonego przez Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. na skutek dokonanego przez powoda zgłoszenia, ubezpieczyciel przyznał i wypłacił powodowi odszkodowanie w łącznej wysokości 101.723,98 zł.

/dowód: potwierdzenia transakcji – k. 48-49/

Pojazd poszkodowanego został naprawiony w serwisie (...) przy użyciu części oryginalnych.

/dowód: zeznania świadka J. G. – k. 110-110v/

Koszt naprawy pojazdu marki V (...), nr rej. (...) w 2019 r. w warsztacie (...) przy przyjęciu stawki za roboczogodzinę w kwocie 171 zł wynosi 105.236,86 zł, zaś przy przyjęciu stawki za roboczogodzinę w kwocie 150 zł wynosi 101.982,61 zł.

W 2019 r. w warsztatach (...) na terenie województwa (...), które nie posiadają umowy z towarzystwami ubezpieczeniowymi obowiązywała stawka za naprawy w przedziale od 100-150 zł netto za roboczogodzinę. Warsztaty (...) posiadające podpisane umowy stosowały stawki na poziomie 130-160 zł netto za roboczogodzinę. W okresie od 15.01.2019 r. do 1.02.2019 r. w warsztacie powoda przeprowadzane były naprawy, gdzie przy rozliczeniu z pozwanym stosowano stawkę za roboczogodzinę w przedziale 140-150 zł netto za roboczogodzinę.

Przeprowadzony w firmie powoda audyt wykazał, przy uwzględnieniu marży 20% ekonomiczny koszt roboczogodziny w firmie na poziomie 171 zł netto. Stawka w wysokości 171 zł netto mieściła się w katalogu stawek stosowanych przez (...) V. na terenie miasta B. w dacie szkody.

/dowód: opinia biegłego M. P. – k. 122-167,

opinia uzupełniająca biegłego M. P. – k. 192-194/

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest ustalony wyżej stan faktyczny w zakresie okoliczności zdarzenia oraz poniesionych w jego wyniku szkód w pojeździe, należącym do poszkodowanego 24 (...) Oddziału (...). Bezspornym był także fakt obowiązującej w dniu zdarzenia ochrony ubezpieczeniowej w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz przebieg postępowania likwidacyjnego, przeprowadzonego po dokonaniu przez powoda (jako nabywcy wierzytelności) zgłoszeniu. W szczególności w tym kontekście bezsporną pozostała łączna kwota 101.723,98 zł, wypłacona poszkodowanemu tytułem odszkodowania. Powyższe wynika tak z niekwestionowanych przez strony dokumentów, jak i twierdzeń samych stron.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie okazała się być wysokość należnego powodowi (jako nabywcy wierzytelności) odszkodowania. O ile bowiem pozwany nie kwestionował zasady swej odpowiedzialności z tytułu zaistniałej szkody w pojeździe, o tyle nie zgodził się z wysokością odszkodowania, dochodzonego przez powoda ponad wypłaconą kwotę, wskazując, że stawki zakładu naprawczego za roboczogodzinę wykonywania prac blacharsko-lakierniczych odpowiadają stawkom obowiązującym na lokalnym rynku, tj. na poziomie 150,00 zł netto.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. W myśl natomiast dyspozycji art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody winno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo pociągałoby za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Przechodząc do zdiagnozowanej wyżej kwestii spornej, dotyczącej wysokości należnego odszkodowania z tytułu szkody w spornym pojeździe Sąd dostrzegł przede wszystkim treść opinii biegłego sądowego M.P., uznając, że stanowisko biegłego cechuje się wysokim poziomem profesjonalizmu i wiedzy oraz logiką. Sąd, w oparciu o wnioski wywiedzione przez biegłego sądowego dostrzegł określony przez biegłego koszt naprawy pojazdu poszkodowanego według dwóch wariantów. Jak wynika z opinii koszt naprawy pojazdu marki V. (...), nr rej. (...) w 2019 r. w warsztacie (...) przy przyjęciu stawki za roboczogodzinę w kwocie 171 zł wynosi 105.236,86 zł, zaś przy przyjęciu stawki za roboczogodzinę w kwocie 150 zł wynosi 101.982,61 zł. Sąd dostrzegł przy tym, że żadna ze stron nie podniosła jakiegokolwiek zarzutu związanego z wyborem warsztatu naprawczego, rodzajem części użytych do naprawy pojazdu, ani także z zakresem owej naprawy. Jediną kwestią sporną między stronami była stawka za roboczogodzinę prac blacharsko-lakierniczych zastosowana przez warsztat naprawczy powoda, która to stawka rzutowała w efekcie na wysokość ustalonego odszkodowania. W tym kontekście Sąd, dostrzegając wszak wnioski płynące ze wspomnianej wyżej opinii biegłego M. P. zauważył, że wprawdzie wedle tejże opinii stawka w wysokości 171 zł netto mieściła się w katalogu stawek stosowanych przez (...) V. na terenie miasta B. w dacie szkody (a przeprowadzony w firmie powoda audyt wykazał, przy uwzględnieniu marży 20% ekonomiczny koszt roboczogodziny w firmie na poziomie 171 zł netto), to jednak przeprowadzona analiza materiału dowodowego zalegającego w aktach wykazała jednocześnie, że w 2019 r. w warsztatach (...) na terenie województwa (...), które nie posiadają umowy z towarzystwami ubezpieczeniowymi obowiązywała stawka za naprawy w przedziale od 100-150 zł netto za roboczogodzinę. Nadto, niepoślednie znaczenie miało także to, że sam powód w okresie od 15.01.2019 r. do 1.02.2019 r. w swym warsztacie przeprowadzał naprawy, gdzie przy rozliczeniu z pozwanym stosował stawkę za roboczogodzinę w przedziale 140-150 zł netto za roboczogodzinę (vide: k. 70, 72-85). Wskazane stawki nie różniły się znacznie od stawek stosowanych przez warsztaty (...) posiadających umowy z towarzystwami ubezpieczeniowymi, albowiem te z kolei kształtowały się na poziomie 130-160 zł netto za roboczogodzinę. Sąd jednocześnie dostrzegł, że materiał dowodowy przedmiotowej sprawy nie potwierdza stosowania przez powoda stawki na poziomie 171 zł netto na rynku. Powód nie przedstawił dokumentów świadczących o tym, by stawka cennikowa 210,33 zł brutto (171 zł netto) była rzeczywiście stosowana w rozliczeniach kosztów napraw powypadkowych, a jeżeli tak, czy była stosowana dobrowolnie – co jest warunkiem koniecznym dla uznania jej za rynkową. Pozwany bowiem nie jest zobowiązany do zapłaty dowolnej ceny usługi, lecz ceny nie odbiegającej w sposób rażący od wartości rynkowej tej usługi. Jednocześnie podkreślić należało, że okoliczność przeprowadzonego w warsztacie powoda audytu i stwierdzenia ekonomicznego kosztu roboczogodziny w tymże warsztacie na poziomie 171 zł netto przy uwzględnieniu marży 20% pozostaje bez wpływu na realia niniejszej sprawy i przyjętą przez Sąd wartość stawki wynagrodzenia za roboczogodzinę. Warsztat naprawczy powoda bowiem takiej stawki ewidentnie nie stosował, zaś niejednokrotnie wysokość oczekiwanego zysku za prace naprawcze nie odpowiada istniejącym w danej przestrzeni czasowej realiom rynkowym.

Mając zatem na uwadze, że do niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów w niniejszej sprawie zaliczyć należy także stawki wynagrodzenia za roboczogodzinę wykonywania usług blacharsko-lakierniczych w pojeździe poszkodowanego, jednakże jedynie te odpowiadające aktualnie obowiązującym stawkom na lokalnym rynku, mianowicie na poziomie 150 zł netto, a jednocześnie uwzględniając właśnie takie stawki stosowane przez powoda w roku 2019 – zasadna stawka za roboczogodzinę winna wynosić 150 zł netto. Podzielić należy stanowisko powoda podniesione w zarzutach do sporządzonej w sprawie opinii biegłego M. P., wedle którego poszkodowany nie ma obowiązku prowadzić poszukiwań najtańszego warsztatu, gdzie mogłaby zostać zagwarantowana należyta jakość usług (tak: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25.04.2002 r., sygn. akt I CKN 1466/99). Skoro bowiem poszkodowany w niniejszej sprawie sam dokonał wyboru warsztatu naprawczego i udał się do powoda, który naprawił pojazd, a ów

warsztat naprawczy nie zaoferował żadnego dowodu na stosowanie przez niego stawek w wysokości 171 zł netto w okresie objętym sporną szkodą i naprawą pojazdu poszkodowanego – nie było podstaw do zastosowania stawki w kwocie 171 zł netto.

W efekcie powyższych rozważań, uwzględniając koszt naprawy pojazdu na kwotę 101.982,61 zł i wypłaconą kwotę odszkodowania, tj. 101.723,98 zł – Sąd orzekł jak w pkt I sentencji (101.982,61 – 101.723,98 zł) zgodnie z art. 805 § 1 k.c. O odsetkach Sąd orzekł po myśli art. 481 k.c. w zw. z art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2021, 854), uwzględniając przy tym żądanie pozwu. W pozostałym zakresie powództwo jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu, o czym orzeczono jak w pkt II sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł po myśli art. 100 k.p.c. Po stronie kosztów powoda należało uwzględnić kwotę 900 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 200 zł tytułem opłaty sądowej, a także kwotę 544,46 zł tytułem wydatków, po stronie pozwanego zaś kwotę 1500 zł tytułem wydatków a także kwotę 900 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Mając na uwadze, że powód wygrał proces w 7,36 % i jednocześnie przegrał w 92,64 % Sąd dokonał stosownych obliczeń natury rachunkowej i ustalił w ten sposób treść pkt III wyroku.